

František Mikš

narodil se 12. března 1915 v Janově u Rakovníka. Stejně jako jeho starší bratr Arnošt je aktivním členem janovského Sokola. Vychodí školu v Janově i měšťanku v Kounově. Po měšťance nastupuje na dvouleté studium na Masarykově obchodní akademii v Rakovníku. Konkrétně zde studuje v letech 1930 – 32. V době studia na měšťance v Kounově i později na obchodní akademii je členem modelářského odboru Masarykovy letecké ligy. Po ukončení studia je odveden k výkonu základní vojenské služby. Tu nastupuje 1. října 1934 ke 4. baterii dělostřeleckého pluku 2. v Plzni.

Po návratu z vojny v říjnu 1936 pomáhá František otci s hospodářstvím, ale již v průběhu roku 1937 si čím dál více pohrává s myšlenkou vstoupit do řad četnictva. Arnošt však zůstává sloužit na vojně a bratr Antonín dostává lukrativní nabídku od chmelařské firmy z nedalekého Milostína. Vystává tedy otázka, kdo bude otci s hospodářstvím pomáhat? Kdo bude pracovat na polích a v lese? A kdo bude pomáhat rodičům s výchovou malé Danušky? Otec s matkou však v druhé polovině roku 1937 sami rozhodnou, že nemohou Františkovi bránit v dalším životě a zabezpečují jej, že vše zvládnou a v případě velmi naléhavé potřeby, pokud nebude ani jeden z bratrů mít možnost pomoci, prý vypomohou dobří janovští sousedé i širší příbuzenstvo.

A tak tedy František jako uchazeč o službu u četnictva jede v závěru roku 1937 k přijímacímu řízení na Zemské četnické velitelství v Praze. Je přijat a dne 1. dubna 1938 nastupuje jako četník na zkoušku do četnické školy pro výcvik četníků v Kutné Hoře. Přichází však doba zvýšeného ohrožení republiky, a tak je odvelen k Četnickému pohotovostnímu oddílu Jindřichův Hradec. V době mezinárodního napětí tak stojí nedaleko od sebe připraveni na obranu republiky Arnošt a František Mikšovi. František na Jindřichohradecku a Arnošt v Brtnici na Jihlavsku. Nejsou od sebe tedy až tak daleko. Pak přichází smutné události Mnichovské konference. Po Mnichovu se Arnošt jako příslušník družstva Stráže obrany státu se svým mužstvem krátce ubytovává na četnické stanici v Kunžaku, a tak alespoň služební telefony četnictva umožňují oběma bratrům sdělit si smutné dojmy z Mnichovské zrady českého národa. Oba jsou k 1. říjnu povýšeni. František byl tímto dnem povýšen na závodčího a Arnošt na četaře. Opravdu slabá náplast na tragédie posledních dnů.

Po několika málo měsících se život zdánlivě uklidňuje, a tak konečně František skládá závěrečnou četnickou zkoušku z předmětů nástupní školy. Dne 18. února 1939 je mu v Praze vystaveno vysvědčení s celkovým prospěchem dobrým a pořadím 121 z 288. Dne 1. dubna 1939 je povýšen na strážmistra. Opět slabá útěcha na potupu 15. března 1939. Dne 24. června 1939 končí své působení u ČPO Jindřichův Hradec a k témuž datu je přemístěn na stanici Vyskytná v okrese Pelhřimov. Zde působí do 9. září 1939 a k 10. září je převelen na stanici Ševětín. Tam působí pouze do 22. října a následující den se vrací do Vyskytné.

Dnem 10. května 1940 je přemístěn k Četnickému pohotovostnímu oddílu Tábor. Zde slouží svoji protektorátní službu. Tu vykonává jako většina příslušníků táborského oddílu, a to v rámci možností především ve prospěch svého národa. V Táboře navazuje vážnou známost se slečnou Marií

Tomáškovou. Dnem 29. září 1941 je ustanoven prvním řidičem motorového kola Jawa PS-5126. Pak přichází duben 1942, setkání s bratrem Arnoštem, který seskočil jako parašutista Čsl. Zahraniční armády do vlasti za účelem odbojové činnosti proti německým okupantům. František společně s dalšími svými kolegy a veliteli obstarají parašutistovi nové falešné dokumenty a podporují jeho odbojovou činnost a obstarávají mu pobyt i stravu přímo v četnických kasárnách. Arnošt se pak přesouvá na Berounsko a Křivoklátsko. Po seskoku dalších paraskupin na Požárech u Křivoklátku, se 30. dubna Arnošt pokusí vyzvednout zde ukrytou radiostanici. Při tomto pokusu dochází k dnes již dostatečně známým událostem, kdy Arnošt Mikš je v přestřelce s velitelem četnické hlídky z Křivoklátku těžce zraněn a spáchá následně sebevraždu. Tím je prozrazena jeho identita i poslání. Dne 13. května 1942 je František gestapem zatčen. Neprozradí své kolegy a 31. května 1942 jeho život ukončí popravčí četa jednotky SS v Praze – Kobylisích.

Čest jeho památce.

František Mikš na obou fotografiích stojí vlevo. Fotografie tříčlenné skupinky je pořízena pravděpodobně v roce 1940 za budovou ČPO Tábor.